

Nr 442.

Av herr **Sundström** i Vikmanshyttan **m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 27, angående anslag till Häreder-rätterna: Reseersättningar till nämndemän.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 27 föreslås, att till Häreder-rätterna: Reseersättningar till nämndemän å riksstaten under andra huvudtiteln för budgetåret 1944/45 anvisas ett förslagsanslag av 635 000 kronor.

Enligt propositionen skulle denna summa avse resekostnader med 275 000 kronor och dagtraktamenten till nämndemännen med 360 000 kronor.

Genom denna proposition har således Kungl. Maj:t nu förelagt riksdagen förslag om införande av traktamentsersättningar till nämndemännen.

Denna fråga har genom motioner varit föremål för riksdagens prövning vid flera tillfällen. Redan år 1937 begärde riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t, att utredning av frågan skulle verkställas. År 1939 anmäldes även i statsverkspropositionen, att utredning förelåg men att något förslag i ärendet icke var att vänta.

Året därpå avvisades också i statsverkspropositionen förslag om ersättning på detta område. Vidare anföres att av statsfinansiella skäl har frågan icke förelagts 1941, 1942 och 1943 års riksdagar. Ett annat motiv för avslag av traktamentsersättning till nämndemän godkändes av 1931 års riksdag, nämligen att man skulle avvakta förslag om omläggning av domstolsorganisationen och processväsendet.

Nu säger departementschefen, att dessa skäl icke längre föreligga och att utvecklingen i övrigt på detta område skärpt behovet av ytterligare ersättning till nämndemännen, varför det icke längre bör anstå med frågans lösning.

Ett härande skäl för kravet om ersättning till nämndemännen har alltid varit, att endast personer i god ekonomisk ställning kunnat åtaga sig detta uppdrag och att det därigenom medfört svårigheter att för uppdraget förvärva de lämpligaste personerna.

Dessa synpunkter understrykas även av departementschefen i föreliggande proposition.

Nu har emellertid departementschefen kopplat ihop traktamentet med det allmänna resereglementet och grundat den beräknade kostnadssumman på hos länsstyrelserna tillgängliga resekostnadsuppgifter. Detta innebär, att endast de nämndemän, som bo på reglementensligt avstånd från tingsstället, skola komma i åtnjutande av här föreslagen ersättning.

Genom ett bifall till den föreliggande propositionen skulle därigenom de skäl, som alltid åberopats i föreliggande motioner för denna ersättning och som även departementschefen anfört, icke komma att undanröjas.

Avsikten är ju att undanröja de ekonomiska hinder, som tidigare förelagat för ett åtagande av detta uppdrag, och att hålla nämndemännen något så när skadeslösa i ekonomiskt avseende. När så är fallet, måste man väl utgå ifrån att alla nämndemän, oavsett bosättningsorten, skola erhålla skäligt traktamente.

Under sådana förhållanden borde man väl här som i alla andra fall tillämpa något olika ersättning för dem som bo på tingsplatsen och övriga.

Med anledning av det anförda föreslås härmed,

att riksdagen måtte besluta, att dagtraktamente till nämndemännen måtte utgå med resp. 10 kronor till dem, som bo på tingsplatsen, och 15 kronor till övriga, och med hänsyn därtill för *traktamenten* anvisa ett förslagsanslag av 500 000 kronor.

Stockholm den 29 februari 1944.

Fredrik Sundström.

Martin Forsberg.

Lars Lindahl.

Evald Ericsson

i Sörsjön.